

fantasie, in 1925), Franz de Backer, Nine van der Schaaf, Anthonie Donker (merkwaardig, hier, in den jaargang 1930, ook proza van hem aan te treffen!), Roel Houwink, Gerard Walschap, Peter van Steen, Schotman, M. H. Székely-Lulofs, Mok, Slauerhoff....

Wat hebben deze namen ons te zeggen? Eenvoudig dit: op eenige, weliswaar soms gewichtige, uitzonderingen na zijn in *Elsevier's Maandschrift* alle goede schrijvers van het tijdvak vertegenwoordigd; ik voeg erbij: met dikwijls voortreffelijk werk. Natuurlijk loopt er ook van tijd tot tijd iets onbelangrijks doorheen, iets minder geslaagds van goede, of iets slechts van auteurs die tot het geven van goed werk niet in staat waren; met name hebben vrouwelijke auteurs van gering talent, ondanks Robbers' nauwkeurigheid in het oordeelen, toch nog te dikwijls toegang gekregen. Maar het geheel is van hoog gehalte.

Hetzelfde mag — ten spijt van wat men dienaangaande menigmaal beweerd heeft — worden getuigd van de afdeeling poëzie. Het is waar dat dichters, en vooral weer dichters, zijn toegelaten, wier werk wel een belofte scheen in te houden, maar die deze niet hebben ingelost, zoodat Robbers hier blijkt verkeerd te hebben geraden; het is ook waar dat hij er niet consequent genoeg op gelet heeft, of de hem ter plaatsing aangeboden gedichten *producten der verbeeldingskracht* waren, en te vaak poëzie heeft gezien in iets wat slechts berijmde gevoeligheid verdiende te heeten.... Niettemin verzoek ik den lezer te beseffen, wat het beteekent wanneer men in bijna alle jaargangen van een maandblad dichters ontmoet als Hein Boeken (hoe gekunsteld diens werk soms ook was), Karel van de Woestijne (immers een der grootste dichters die er in onze taal geweest zijn), Hélène Swarth, P. C. Boutens, A. Roland Holst, Jan Prins, Slauerhoff, Van Vriesland, Anthonie Donker, Hendrik de Vries, Houwink, De Molenaar, benevens Van Moerkerken en Top Naeff (die beiden op hun tijd een heel goed vers schrijven)... Ja, men herinnert het zich zoo niet, maar het is een feit: van al deze dichters zijn in het *Elsevier's*-van-Robbers geregeld of bij tijden gedichten opgenomen. Bovendien komen P. N. van Eyck, Marsman (deze in 1921), Greshoff, Adwaita er elk één keer in voor. Van de hier vertegenwoordigde poetæ minores, als Herman Poort, Reddingius, Bastiaanse, Permys, is evenmin alles te versmaden. Men mocht ook wel weer eens wat aandacht schenken aan den haast vergeten dichter P. Otten, die in deze periode herhaaldelijk werk heeft afgestaan, dat even zangerig-poëtisch als menschelijk-oprecht is. En het is, tenslotte, verdienstelijk van Robbers, reeds de waarde te hebben opgemerkt van dichters die pas in de allerlaatste jaren ruimere waardeering hebben gevonden: Achterberg, De Bourbon, Van Hattum, Gabriël Smit.... Kortom, niet alleen het proza, maar ook de poëzie van zijn tijd is nagenoeg volledig vertegenwoordigd.